

10. januar 1997

Pastor Jan-Aage Torp,
Bjerkealleen 38,
2000 LILLESTRØM

Kjære Jan-Aage Torp::

Velsignet nytt år med Guds nåde og fred! Jeg fikk lyst til å sende deg - og dine - en hjertelig hilsen, med takk for det gamle året og ønske om Guds signing over det nye. Du skal ha takk for de ikke få anledningene hvor du har vist meg tillit og vennlighet. Det har vært godt å bli kjent med deg, og å merke din vilje til kristen enhet og felles innsats for Guds rike. Sist nå var det den festlige hilsenen fra en samlet familie Torp til jul - hjertelig takk for den!

Din vilje til å rydde mistydninger til side til beste for et felles overordnet mål har jeg opplevd som forbilledlig. Det har også vært en stor glede å bli kjent med din søster Liv-Ellinor. Hun er besjelet av samme friske pågangsmot og av vilje - og evne - til å bygge broer.

Det er jo ingen hemmelighet for deg - som vi også snakket om ved ditt besøk her hos meg den gangen - at jeg har mine spørsmål til dagens karismatiske bevegelse(r), ikke minst til varianter som på noen måte smaker av "herlighetsteologi". Jeg vil nok alltid være sterkt bundet til det Luther og solide fedre etter ham har kalt for "theologia crucis", korsets teologi, orientert utfra 1 Kor 1:23, 2:2. Og 1600-tallets salmeskatt er min viktigste åndelige føde nest etter Skriften. Særlig opptatt er jeg av å møte vår sekulariserte forbrukerkultur med en utfordring til dagens markeds-dirigerte smak-og-behag. Her er det en oppgave å aktivere tidligere slekters dyptgående åndelige erfaring. I denne sammenheng ligger ikke minst gudstjenestearven meg på hjerte som vidnesbyrd om kontinuitet og bredde i det trosbekjennelsen kaller "ecclesiam sanctam catholicam": en hellig, allmenn kirke.

For å markere dette kall kan jeg nok måtte innta en viss tilbakeholdenhet overfor initiativ av kristne søsken som kunne lede oppmerksomheten i konkurrerende retninger. Det kan lyde litt paradoksalt, men: i sine tilfelle kjenner jeg at det ikke er mitt kall å støtte konkrete utspill som i sin sammenheng sikkert tjener Guds rike, og det på en måte jeg fullt ut innser, utspill som jeg også kan støtte i bønn og samfølelse. Allikevel ville min støtte utad skygge for det jeg opplever som Guds kall til meg på dagens arena. Misforstå meg ikke: Jeg har stilt opp med frimodighet og glede både ved Livs-og menneskeverds-demonstrasjonen utenfor Stortinget, som vidne i rettssalen og ved Dallas-samlingen på Norrøna, og skal under lignende forutsetninger gjerne stille opp igjen. Da jeg fikk vennlig innbydelse til bønnefrokosten her før jul, burde jeg ha kontaktet deg tilbake og sagt fra om jeg den lørdagen var opptatt med samling i en kristen vennekrets på annen kant av byen. Men jeg er ikke 100% sikker på hva jeg hadde svart dersom tidspunktet hadde stått åpent i kalenderen.

Muligens virker disse mine overlegninger en smule "sære" på deg. Det jeg vil be deg om, erimidlertid ikke at du avstår fra å sende meg invitasjoner i fremtiden, men at du fortsatt viser forståelse dersom jeg fra tid til annen vil ha mine forbehold. Men det har da å gjøre med en overbevisning om at jeg utfra det jeg opplever som mitt kall må vurdere alle mine offentlige fraspark i forhold til en bestemt markering av egen identitet. Uten at dette på noen måte vil si at jeg anfekter den personlige og kristne integritet hos dem jeg for anledning ikke kan marsjere sammen med.

Takk for din vilje til personlig kontakt og samarbeid - jeg ser frem til gjensidig fremstrakte hender også i 1997. Guds fred!

Din

